

GRANOTAKU 2011 – DIA 9 (TARDA)

... després de la marxa d'en Sebastian, els ànims dels concursants pel que fa a la neteja de la casa baixen en picat... és clar, que en cap moment havien estat gaire alts. Només d'imaginar la feina que tindran per a deixar la casa neta com una patena, ja em cansa. Per sort, sóc el Narrador de la història i no m'hi veuré implicat en cap momeeeee—

- Kireko: No cantes victoria tan pronto, George.

... he estat pensant que, per què no? Mai està de més ser solidari amb els altres i ajudar quan fa falta, no? Mai se sap, mai se sap! En tot cas, els nois es reuneixen al menjador i l'adjudicació de les tasques comença...

- Hiba-chan: Els banys els farà ta mare! Em nego en rodó a tocar res que hagi passat per QUALSEVOL part del cos d'en Zoro! No.

- Ouji: Nos ha jodido! Crees acaso que es mi pasión limpiar su mierda?

- Zoro: Només la meva? Serà que la vostra ve amb aroma de roses!!!!

- Atobe/Ouji: Por supuesto.

- Hitsugaya: Atobe...

- Atobe: Sea así o no, Hibari lleva razón; yo no toco los baños. Ya suficiente asco me da compartir cubiertos con él...

- Zura: Doncs ho farem nosaltres, eh que si, Elizabeth dels Diumenges?

- Zoro: QUE NO SÓC L'ELIZABETH!!!

- Hitsugaya/Hiba-chan: Demuestra-ho.

- Zoro: *... tot i la prohibició d'armes vigent a la casa, sembla que en Zoro n'ha pogut passar una de contraban i n'està comprovant la funcionalitat. No obstant, l'únic mitjanament sorprès per l'arma és en Zura; que corre a amagar-se darrera la làmpada de peu del menjador... inexplicablement, això no evita que acabi fet un colador. Els altres han estat més intel·ligents... bé, en Kid no, que jau estirat al terra amb mig cul en carn viva i l'altre mig esquivant les bales. Com deia, els que queden sí que s'ho esperaven (serà per això que el paquet on anava l'arma tenia com a remitent "Ouji and co"?) i estaven preparats. De sota del sofà, en Hibari treu un vano gegant d'acer inoxidable xapat en or...*

- Atobe: De nada.

... i plegat com està, li venta un cop sec amb la part més ampla a en Zoro, clavant-lo a terra fins a les espatlles. En Hitsugaya agafa el vano i, d'un cop de canell, l'obre, deixant al descobert unes fulles d'afaitar que, de tant esmolades, són transparents. Aixeca el vano... i un colom despistat que passava per allà s'hi estampa sorollosament. Com si no anés amb ell la cosa, en

- Kid: NOOOOOOOOOOOO!! LES CANONADES NOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO!!

- Oujj: Prefieres el váter?

- Hitsugaya: AH, però això també es neteja? Jo pensava que era un mite...

- Hiba-chan: De mite, res. Es neteja, es neteja.

- Oujj: Whatever. Kid, insisto en que seas tú quién limpie las cañerías. Por qué? Porqué eres un grano en el culo, tienes las manos de chica, eres fácil de manipular y si no lo haces, te colgaré de la malla anti-palomas por el cacahuete ese que tienes entre las piernas. He dicho.

- Kid: Que no! Després de tots els experiments que fas mentre ningú et veia, a saber què hi ha a les canonades!! No, no i no!

- Atobe: Apúntale las cañerías y punto.

- Oujj: Hombre, menos mal! Alguien que me escucha! Pues ea.

- Kid: Escoltar, a tu?!! Tothom t'escolta.. som els altres, els qui passem inadvertits!! Que no vull fer les canonades!! – *però les queixes no serveixen de res quan, quatre dels cinc concursants en actiu, es posen en contra teva. Així que, renegant entre dents, en Kid ha d'aguantar que els seus companys l'entaforin dins un vestit de neoprè xop d'oli de motor, adornat amb raspalls per a les ungles...* – Si espereu que em pugui encabir dins les canonades, és que no n'heu vist gaires.

- Hiba-chan: Hi entraràs sí o sí.

- Oujj: Eso, o las cañerías entrarán en ti.

... seguint la lògica retorçada de l'Oujj, en Kid tanca la boca i surt al jardí. Des de les altures, el cap d'en Zoro se'l mira tot rient... fins que un colom de la mida d'un Pterodàtil, se li caga a la boca...

- Kid: Ara jo no rius, eh? Jajajaja! – *efectivament, en Zoro ja no riu més. De fet, amb prou feines pot respirar...*

... a dins la casa, l'assignació de tasques continua. Aquest cop, però, l'ambient és molt més distès i acollidor...

- Atobe: TUS MUERTOS, IMBÉCIL ESPACIAL!! Ore-sama no limpia, LE LIMPIAN! Y sin metáforas que valgan!

- Hitsugaya: Atobe, aquí ens toca pringar a tots. Així que no siguis tan egoista.

- Hiba-chan: Exacte; no sentiràs de la meva boca un "NO" per resposta.

- Hitsugaya: Un "NO", no. Però un "Et faré pols fins a la mort" potser sí.

- Hiba-chan: Doncs això, que un "NO", no. Ara, el que segueixo sense entendre és perquè tenint en Zoro i el nou en perfecte estat, hem de fer nosaltres res.

- **Ouji**: Decir que cabeza de sapo está en buen estado es un eufemismo. Él está... ahí. Y el nuevo... yo lo veo tonto. Pero si se ha tropezado con su sombra!! Y mira como ha terminado! Nada, nada, las tareas del hogar hay que dejarlas para los manipulables... o vosotros.

- **Atobe/Hitsugaya**: Nosaltres? I tu, què?

- **Ouji**: Toda orquesta necesita su director.

- **Atobe**: Pues espere ahí un momento, señor director, que voy a enseñarle cuan grácil y efectivo es el arco de mi violín*

- **Ouji**: Ain, tontorrón!

- **Atobe**: Yo lo mato...

- **Hitsugaya**: Si, si, tot molt maco. Però! Discrepo en un punt essencial!

- **Hiba-chan**: En aquell en que nosaltres ho fem tot i ell res?

- **Hitsugaya**: No, en el que diu que “Tota orquesta necessita el seu director”.

- **Atobe**: Muy bien, lumbreras. A ver si adivino, no somos una orquesta?

- **Hitsugaya**: No. “Tota orquesta necessita el seu director... i algú que li eixugui el front”. Ouji, em declaro el més apte per al lloc.

- **Ouji**: Veo que vamos aprendiendo.

... com que intentar descriure una batalla campal en aquesta casa és com voler que els polítics siguin honestos, us explicaré què em va passar l'altre dia, quan tornava de la feina i em vaig topar amb la Kireko i la Nalataia sortint d'una de les botigues de Hello Kitt—

- **Kireko**: NADA! NO PASÓ NADA!

- **Nalataia**: Botiga? Quina botiga? Però si jo compro per Internet! La llibreta on hi apunto els meus somnis més terribles? Per peces, com els fascicles de Planeta D'Agostini! True story!

- **Kireko**: Además, que yo soy alérgica a los gato—

- **Nalataia**: GATORINGU!! És al·lèrgica a les metralladores Gatling! Treu story!

- **Shuu**: M'expliqueu per què esteu suant com si acabéssiu de sortir de la piscina?

- **Kireko/Nalataia**: Nosotras? Sudar? Tú flipas!

- **Kireko**: Qué te metes, eh? QUEEEEEEEEEEEEEÉ!!!!???

- **Nalataia**: Et drogues d'amagat meu!!!!? Ets molt egoista, Shuu!! Podries compartir una mica, no? Tot per a tu, seeeeeempre tot per a tu. Que comprem xampú de roses; per a tu. Que em

compro llenceria vermella; per a tu. Que m'agafa un atac d'apendicitis; per a tu. Noi, que ja som grandets, no? Eh, Kireko? Eh? Eh?

- Kireko: Claro! Jejeje.

- Nalataia: Jejeje.

- Kireko/Nalataia: Jejejejejeje... jejejejejeje... – *agafadetes de la mà i somrient d'orella a orella, les dues presentadores se'n van dissimuladament cap als lavabos, arrasant al seu pas amb càmeres, becaris i cadàvers frescos mutilats aquesta matí... que bones amigues són, eh que sí? No hi ha cap motiu per a sospitar res d'elles...*

- Kireko: Tú crees que se habrán pispado de algo?

- Nalataia: No, no, que va. Somos las reinas del disimulo, mwahahahahahaha!!

- Kireko: Buajajajajajaja!!

- Nalataia: Sácala, sácala, que quiero verla...

- Nalataia/Kireko: es tan mona...

- Kireko: Pero esto no puede salir de aquí!!

- Nalataia: Mai!

... una promesa més que no es complirà... en Shuu les estava espiant...

- Shuu: En fi, que s'estaven barallant, no?

- George: Sí! Però com que sempre és el mateix...

- **Ulquiorra**: En Zoro no hi està implicat, *ero* no és el mateix de sempre.

- **Shuu**: *Ergo*, Ulquiorra.

- **Ulquiorra**: *Ego*, tu, Shuu.

- **Shuu**: **T_T**... tant és. Nala! Kireko! Veniu o què?

- **Kireko**: Que siiiiiiiiiiiiiiiiiiiii! Cansino! Es que una no puede mear tranquila?? – *la Kireko li pica l'ullet a la seva companya, un gest de complicitat que a la Nalataia li passa totalment desapercebut, doncs s'està mirant el seu Sol i les seves Estrelles...*

- **Kireko**: Quieres dejar en paz el maldito planetario ya!! Que lo vas a gastar!

- **Nalataia**: Joooo... però es que és tant bonic...

- **Kireko**: No tienes ni puta idea de regalar nada, pelirrojo!

- **Shuu**: Doncs haver pensat tu una mica! A més, qui li va llançar la col·lecció de pedres del pipican!???

- **Kireko**: OLÍAN MAAAAAAAAAAAAAAL!

- **Shuu**: No me digas?!

- **Ulquiorra**: Hi hagi pau. Tots dos la vàreu cagar. I ara, tornem a la casa.

... a petició de l'Ulquiorra, i vista la situació insostenible a plató, tornar a escoltar les queixes d'en Kid i els insults de l'Atobe, sembla el més raonable...

- **Ouji**: ... por eso insisto en que seáis vosotros!

- **Atobe**: Para el carro, panadero! Decir que nosotros somos los más aptos para limpiar lo que queda no es sinónimo de que tú te encierres en tu laboratorio secreto, a idear planes de dominación mundial! Aquí pringamos todos!

- **Ouji**: Pero mi laboratorio necesita un repaso! Jooooo!

- **Hitsugaya**: Posar-te a agitar els braços com si fossis un nen de cinc anys no ajudarà a la teva causa!! – *com a única resposta a l'atac indiscriminat que el seu company ha llançat contra la seva persona, l'Ouji deia que els seus peus s'arrosseguin lentament i dissimulada cap al passadís...*

- **Hiba-chan**: No, això tampoc ajuda. Gens.

- **Atobe**: A por ÉEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEL! – *d'un salt, tots tres concursants aterren damunt l'Ouji qui, com si d'una anguila es tractés, s'escapoleix lliscant d'entre les cames dels seus companys. Per molt ràpids que siguin, ni l'Atobe, ni en Hitsugaya, ni en Hibari són capaços d'aturar-lo abans no arribi al traster on hi guarden les escombres i s'hi refugii dins...*

- **Atobe:** Abre, sabandija!

- **Ouji:** No, que me lincháis... y tengo la piel sensible!

- **Atobe:** Sensible te voy a dejar yo a base de patadas en el espinazo!! Que abras, te digo!

- **Ouji:** Oblígame!

- **Atobe:** Lo ma— - *però els seus companys, amb millor visió de futur que ell, l'agafen abans no faci res i el retenen contra la paret. L'Atobe, que té la paciència d'un mandril en zel, intenta mossegar-los, rebent en conseqüència una bufetada d'en Hibari i una mirada d'aquelles penetrants d'en Hitsugaya; una d'aquelles que diu "Doncs ara ja no et deixo la meva col·lecció de porno!"...*

- **Hitsugaya:** QUI HA DIT RES DE TENIR PORNO!??

- **George:** Home, teniu una edat... i és el que deia la teva mirada...

- **Hitsugaya:** Ah, sí? Va, doncs, interpreta aquesta! – *aclucant els ulls, en Hitsugaya baixa la parpella esquerra a l'hora que l'ull dret es posa a girar sobre ell mateix, fins que s'atura amb un espasme, mostrant el blanc de l'ull. A continuació, obre tots dos ulls com taronges i acluca els ulls de manera alternant, fins que comencen a caure llàgrimes. Finalment, tanca els ulls per tornar a obrir-los deixant només una petita escletxa. Una escletxa per on s'hi destil·la tota la mala fe i tota la mala llet de la qual disposa en Hitsugaya en aquesta moments... – I bé?*

- **George:** T'a... t'a-a... t'agrado?

- **Hitsugaya:** MORT!!

... mentre en Hitsugaya discutia amb en George, o sigui, jo, l'Atobe sembla que s'ha calmat suficient com per entendre que la violència no és el camí, que per a resoldre els seus problemes amb l'Ouji, es necessita quelcom diferent, quelcom més subtil, quelcom com...

- **Hiba-chan:** Foc. El que necessitem és foc. Hectàrees i hectàrees de foc. I et ben prometo que la mostela traïdora aquesta sortirà. Oh i tant...

... jo no em referia a això, precisament. Però sí, és evident que un bon incendi provocat el farà sortir de dins l'armariet. Ara que, això vol dir més feina per a ells i—

- **Atobe:** Aguarda! El lelo del comentarista lleva razón. Si lo quemamos vivo, nos toca apachugar con más.

- **Hiba-chan:** De la que t'has lliurat.

- **Ouji:** Bueno es saberlo. Aunque me habéis dado una idea... pero regocijémonos! No va a haber fumata blanca!

- **Hitsugaya:** Estàs mullat?

- **Ouji:** Lo reconozco, he metido un pie en el cubo de la fregona. Pero todos tenemos malos días! Así que, si me concedéis la condicional, iré tirando hacia mi laborat—

- Hitsugaya: On dius que vas, amb tantes presses? Les negociacions encara segueixen.
- Hiba-chan: Si tu et quedes amb el laboratori secret, nosaltres ens apropiem del gimnàs!
- Ouji: Vaaaaale, aunque no veo como eso puede afectarme a mí. Pero ben, seguid. Un, dos!
- Atobe: Seguid? Con qué? Si ya está todo.
- Ouji: Sólo eso? Eso es todo lo que queréis limpiar?
- Hitsugaya: No volem netejar res però... trobo just que nosaltres fem l'habitació.
- Zoro: Normal, és on més hores hi passeu. TOTS TRES! – *amb un assentiment de cap, en Hibari surt al jardí, on el cos d'en Zoro encara penja i, fent gala d'una agilitat increïble i d'una capacitat quasi màgica per travessar objectes inanimats com, posem per cas, una malla anti-coloms, el jove lluitador es col·loca de peu per damunt dels caps d'en Zoro i d'en Zura i els ofereix una classe magistral de claqué aeri. En Zura, que és un entusiasta de les danses folklòriques, pica de mans i mou les cames al compàs, seguint el ritme d'en Hibari, que aviat comença a accelerar, posseït per la màgia del moment i esperonat per les cares de dolor que en Zoro fa cada vegada que en Zura llança una coça a l'aire i li destrossa el lòbul parietal...*
- Hitsugaya: Deixem que els mati. A veure, segons el meu esquema, tenim coberts dos de vuit espais.
- Atobe: Una mierda, vamos.
- Ouji: Ocho? Tantos lugares hay, en este zulo? Vaya con la cuarta dimensión...
- Hitsugaya: El cas és que som massa pocs per tota la feina que tenim al davant.
- Ouji: Oye pero, cabeza de sapo no es un super-hombre? Pued dejádselo a él y a sus superpoderes. – *des del jardí, els arriba un lament esmorteït per la distància, una súplica que implora compassió, un lament que els cau al damunt com una gerra d'aigua freda... "Ta puta mareeeeeee!"...*
- Atobe: Vaya, cualquiera diría que cabeza de sapo no está muy conforme con el reparto.
- Hitsugaya: Doncs que ho faci en Kid. Vots a favor?
- Atobe/Ouji/Kireko: Yo!
- Hiba-chan: I tu què hi pintes, aquí? Jo!
- Kireko: Por si no querías votar, como te veo tan entusiasmado con tu próximo espectáculo.
- Atobe/Hitsugaya/Ouji: Mentirosa...
- Kid: A mi em sembla molt bé que recorreu a la democràcia per a repartir les feines, però...
- Ouji: Si, dulce engendro?
- Kid: PER QUÈ M'HO CARREGUEU TOT A MI?!!

- **Atobe:** Joder, tela con la pregunta. No sé... pasapalabra!

- **Ouji:** Ciruelas en salmuera?

- **Hiba-chan:** Salmorejo!

- **Hitsugaya:** 23?

- **Kireko:** Yo, yo, yo, yo, yo! Ejem... penicilina! He ganado? Eh? Eh? He ganado?

- **Nalataia:** Si, dos ostias bien dadas. Anda y tira para plató! Pandúril!

... ..

- **Hiba-chan:** Bé, doncs si ja està to—

- **Kid:** No, no ho està!! He dit que no penso netejar i NO HO FARÉ! — *encreuant-se de braços, en Kid es planta davant dels seus companys, arrufant els llavis i, en general, intentant fer pena, que és la única cosa que sap fer. Però resulta que l'absència de cor és un mal molt estès a la casa de GranOtaku i a ningú li importa el més mínim què fa o què deixa de fer en Kid que, en aquest cas, és cuina, menjador, jardí, l'habitació i la Cambra Secreta... No obstant...*

- **Hitsugaya:** En Kid potser no, però l'Ouji ja ha començat... — *seguint el pràctic consell d'en Hibari, l'Ouji corre entusiasmat pel passadís, encenent focs al seu pas i, ja que hi està posat, alimentant les flames amb els objectes més apreciats d'en Zoro. Però el foc és capriciós i no tolera que qualsevol merda li serveixi de nutrient... així que, tan bon punt les coses d'en Zoro toquen les flames, el foc les rebutja i les envia de pet contra la paret. Avergonyits per aquesta situació, els objectes rebutjats decideixen suïcidar-se en grup.*

- **Ouji:** Pobres, mira cómo se arrepienten de ser de quién son...

- **Zoro:** EL PROBLEMA AQUÍ NO ÉS DE PROPIETAT!! I PER QUÈ HAS DE TIRAR LES MEVES COSES AL FOC!??

... i així, la neteja de la casa segueix vent en popa. Per un costat, tenim l'Atobe, en Hibari i en Hitsugaya, que s'ho han sabut muntar molt bé i s'han quedat amb el gimnàs; possiblement, l'estància més petita de tota la casa... i la més endreçada, ja que l'únic que en fa ús és en Zoro...

- **Atobe:** A ver, tenemos fregona, escoba, lejía, trapos ecológicos y ambientador. Bien, creo que con esto podemos construir un fuerte de lo más resultón. Sí.

- **Hiba-chan:** I doncs, a què esperem!?

- **Hitsugaya:** Em demano ser el Rei!

- **Atobe:** Y un huevo! Ese soy yo!

- **Hitsugaya:** Però tu no eres l'Emperador?!!

- **Atobe:** Será lo mismo?

- Hitsugaya: No, l'Emperador té moltíssim més poder i... merda.

- Atobe: Te mata la boca, sempre te lo decimos.

- Hiba-chan: I jo, què? La força invasora?

- Atobe/Hitsugaya: Ea!

- Hiba-chan: ... us faré pols fins a la mort... – *podeu comptar si quedarà gaire net, el gimnàs... potser si que hauria estat bona idea que en Sebastian s'hagués quedat a la casa, per a supervisar i tal... però les coses no sempre surten com haurien. I mentre el Trio Meravelles s'entreté jugant a Dracs i Masmorres, l'Ouji s'obre pas entre les flames que envaeixen el passadís i enfila cap al dormitori i la porta secreta sota el llit de l'Atobe...*

- Ouji: Bueno, veamos... máquina del tiempo en su sitio... armario con pocimas y derivados O.K... indigente maniatado y amordazado, todavía vivo... clon escupe fuego dormidito y soñando en villas arrasadas por sus llamas, bien... tanque de líquido viscoso verde con feto, mezcla de Zoro y Patchy, desarrollando mini-cabezas de caballo a lo largo de la columna vertebral, raro, pero qué importa... jazmines en flor, floreciendo. Pues sí, todo correcto. Ambrosio, tráeme un té! Ambro—... oye, que estés atado de manos y pies, no es excusa para desatender tus obligaciones.

- Ambrosio, l'Indigent: Hmmhmmhmm!!

- Ouji: Que si, que si... – *només queda per saber com li van les coses a en Kid, que és l'únic que treballa, en aquesta casa de bojos! Moguem-nos doncs cap al menjador...*

- Kid: Casum tot... aquí l'únic que fa res de profit sóc jo! Treballant, aquells tres? Ja! Però si els sento jugar des d'aquí!! – “Oye, tío, con un mazo de pinchos no vale!”... “Nah, però si no... aaaah!”... “Hibari! Deixa estar el fossat!! Saps com de difícil ha estat construir-lo?”... “Sóc una força invasora, no em vinguis amb punyetes!!”... “Mi castilloooooo!!”... - Així no hi ha qui treballi!! A veure si estem per la feina! – “Siiiiiiiiiiii!!... jijijijiji”...

... sembla que la brutícia acumulada al menjador no té fi, o això deu estar pensant en Kid, que ja porta acumulades catorze bosses d'escombraries grans com ossos bruns! La quantitat de merda acumulada només és comparable a la quantitat de deixalles generades per la Kireko i la Nalataia un dia normal!! És clar que, en aquest cas, no es nota en el més mínim ja que en Sebastian compleix amb les seves funcions de majordom de manera diligent i perfecta...

- Sebastian: Per descomptat. Sóc un majordom endiabladament bo. Ju ju ju.

*... i seguim amb en Kid, que es troba davant la porta de la cuina, amb cara de “¡¡Aquí manda mi po***!!”. Sembla que es pren molt seriosament el tema de la neteja de la cuina... per altre costat normal, ja que d'aquí dins surt el menjar que després s'emporten a la boca. Amb la mirada decidida i la mà tremolosa, obre la porta... i la muntanya de cadàvers acumulats cau damunt seu, deixant-lo soterrat...*

- Kid: Auxiliiiiiiiiiiiiiiiii!! - trasbalsat per l'experiència i mig moribund per les olors, la veu d'en Kid no és més que un xiuxiueig que no arriba més enllà del nas putrefacte que té més a prop.

Però les càmeres de GranOtaku estan per a casos com aquest, no només per a espiar en Zoro mentre es banya... eh? Que feu què?? On s'ha vist que unes presentadores responsables com vosaltres, es dediquin a espiar d'aquesta manera tant deshonesto?!

- **Nalataia:** Home, alguna cosa havíem de fer amb tot el pressupost invertit en equips d'imatge i so, no?

- **Kireko:** Ante todo, quiero dejar claro que la única que espía, es esta que tengo al lado. Yo, por mi parte, sólo emito gemidos fantasmales y voces de ultratumba que alteran el sueño a los mojigatos que tenemos ahí dentro.

- **Ulquiorra:** En resum, que molestes.

- **Kireko:** Tú lo has dicho.

- **Nalataia:** Entonces... el otro día, en casa, también fuiste tú, Kireko?

- **Kireko:** Eh? En tu casa? No.

- **Shuu:** Crec que... bé, vaig ser jo.

- **Kireko:** Ui, ui, ui, que el pelirrojo se toca!

- **Shuu:** QUÈ M'HAIG DE TOCAR NI QUÈ PUNYETES!!! A MÉS, NO L'ESTAVA NI MIRANT A ELLA!

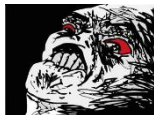
- **Kireko:** No me extraña.

- **Nalataia:**

- **Shuu:** El que volia dir és que, els sorolls estranys de l'altre dia... era jo, que vaig obrir *aquell* tupper de la nevera. Encara no sé com vaig sobreviure.

- **Nalataia:** Tupper? El de l'enties?

- **Shuu:** EREN L'ENTIES!!!???

- **Kireko:** Probablemente, de otro planeta.

- **George:** D'això... jo us estava criticant per observar en Zoro ment--

- **Kireko:** Claro, claro. Recapitulemos, hiciste lentejas, no?

- **Nalataia:** Correcte.

- **Kireko:** Y las dejaste en un tupper en la nevera.

- Nalataia: Ahà.

- Kireko: Y te olvidaste que existían.

- Nalataia: Vaig oblidar de recordar-me a mi mateixa que no me n'havia d'oblidar. Així que... no?

- Shuu: Te'n vas oblidar. És un si com una catedral.

- Kireko: Y el pelirrojo abrió la nevera, encontró el tupper y pasó de cocinar. Lo abrió y... casi mueres?

- Shuu: Quasi no seria la paraula. Crec que vaig estar mort uns minuts... de fet, recordo veure el meu cos inert al terra...

- Kireko: Y POR QUÉ NO ESTÁN ESAS LENTEJAS AQUÍ? EXIJO ESE TUPPER PARA MI!!!

- Ulquiorra: Te'l penses menjar?

- Kireko: Yo? Algo que cocine esta? Ni de coña... pero tú sabes la de daño que podría hacer yo con eso? LO SABES!!!!??? Porqué me lo estoy imaginando... y se me han puesto los pelos del brazo como carámbanos de la emoción, buajajajaja!! Es el arma definitiva!! Probablemente... BUAJAJAJA!

- Ulquiorra: ... sempre se les maneguen magistralment per a redirigir la situació cap a on volen...

- Shuu: És un do que tenen **T_T**.

... sembla que el tema ha pres certs camins que no interessin, així que tornem a la casa, a veure si en Kid s'ha desempallegat de la muntanya de cadàvers...

- Atobe: Oye, no está todo como muy tranquilo? No sé, me falta el ruido del mocho...

- Hiba-chan: En Kid s'haurà cansat de netejar.

- Hitsugaya: O estarà soterrat sota una allau de cadàvers.

- Hiba-chan/Atobe/Hitsugaya: Jajajajaja... jajajajaja!

- Atobe: Espera! Que ayer quise entrar en la cocina, pero las jefas no me dejaron...

- Hiba-chan: I? Serà que les seves ordres tenen gaire sentit.

- Atobe: Ya pero... y si todos los cadáveres de paltó hubieran sido amontonados aquí, en la casa?

- Hiba-chan: Per a què? Per a evitar litigis?

- Hitsugaya: O per a fotre, simplement. Potser serà millor que anem a veure. No em ve de gust carregar amb una altra mort a les espatlles.

- **Hiba-chan**: Així, guanyo jo, no? Per rendició, eh que sí?

- **Atobe**: Sigue soñando. Lo dejamos en stand-by. Además, me ha entrado el gusanillo. A ver si hay algo para picar...

- **Hitsugaya**: No hi ha res com parlar de morts per a obrir la gana, eh?

- **Hiba-chan**: Tsk.

... amb el passadís lliure d'obstacles i cremat fins als fonaments, l'estona que es triga en creuar-lo s'ha reduït considerablement... és clar que, un passadís de dos metres i mig de llarg tampoc és la gran caminada. En fi. El Trio Meravelles arriba al menjador i queda admirat per la salubritat que hi regna. Mai l'havien vist tant relluent, ni tan sols el primer dia que van trepitjar la casa, quan encara pensaven que la seva estada a GranOtaku seria com un somni fet realitat... il·lusos!...

... però lluny de ser tot perfecte, en un racó del menjador, allí on hi sol estar la porta de la cuina, els nois només hi veuen braços putrefactes, cames sense depilar i l'asimètric cabell d'en Kid. Tot ells amor i sensibilitat humana, s'apropen al cos soterrat del seu company i amb cara de circumstància, li etziben una coça a la gargamella, fent-ne brotar un gemec llastimós i viscós...

- **Hitsugaya**: La cuina no es farà tota sola.

- **Hiba-chan**: Ni l'habitació.

- **Atobe**: Ni el jardí. Si lo que querías era librarte de ello con la excusa de que "unos cadáveres me tienen aprisionado"... has calculado mal.

- **Hiba-chan**: No pateixis, que no permetre'm que et quedis sense fer el que et toca. Au va... un... dos... tres...

- **Hitsugaya/Atobe/Hiba-chan**: AMUNT! - d'una estrebada, desenterren en Kid i li espolsen les restes de vísceres i cervell que porta al damunt, deixant el menjador fet un pellerina... altre cop. I tal com han vingut, tornen a marxar; es veu que estan massa enfeinats planejant la pròxima invasió al seu fort de construcció casolana...

- **Kid**: Jo... jo... era... deixat... jo... estava... AAAAAAAAAAAAAAAAAAARGH! – la indignació per la situació viscuda pot amb ell, causant-li un col·lapse mental digna d'una tesi doctoral... afortunadament, és un Déu de la Mort i les minúcies que matarien a un humà, no li fan ni mitja esgarrapada. Entre convulsions i cants gregorians de dubtosa procedència, en Kid s'alça per damunt de tot allò que és viu, per damunt d'allò que és mort... per damunt de tot i tothom. El somriure diabòlic que es dibuixa al seu rostre presagia mort, gana, malaltia i destrucció...

- **MORT**: EM CRIDÀVEU?

- **Kid**:

- **MORT:** AHÀ. BÉ DONCS... NOTHING TO DO HERE!

... flotant per l'aire, l'enfurismat Déu de la Mort es dirigeix inexorablement al gimnàs, on les conquestes del Fort del Terror continuen...

- **Atobe:** No, por ahí no se pasa! Que no ves que es un pasaje secreto?!

- **Hiba-chan:** Doncs amb més raó!!

- **Atobe:** Pero como vas a saber que está ahí!!??

- **Hiba-chan:** Espies! Espies ninjes!

- **Atobe:** No existían los ninjas en la Europa Medieval!

- **Hiba-chan:** Oh i tant! No has vist mai "Águila Roja"?

- **Atobe:** Eso no es medieval!!

- **Hiba-chan:** Ho sembla!

- **Atobe:** Pero no inve—

- **Hitsugaya:** JOOOOOOOOOOOOOOO!! Li he dit jo, entesos? T'he traït! Apa, content?

- **Atobe:** Será posible!! Por qué? Pero si te daba el 40% de las ganancias!! Has pasado de payés random a terrateniente acomodado... y así me lo pagas!!??

- **Hitsugaya:** Tu veuràs! T'has pres la llibertat de proclamar un edicte més que injust sobre els drets del sobirà en la nit de noces!!!

- **Atobe:** Habrá que imponerse de alguna manera, no?

- **Hitsugaya/Hiba-chan:** A POLLAZOS!!???

- **Atobe:** Encima que me ocupo de lo difícil!!! Te quejarás!! Tu esposa es un adefesio, te he hecho un favor!!

... ..

- **Nalataia:** Yo creo que se les ha ido el juego de las manos...

- **Kireko:** Deja, deja... a ver si se matan!!

... ..

... tot i el patetisme implícit en el comportament del Trio Meravelles, la intensitat amb la que s'estan prenent el joc resulta admirable; s'han submergit de ple en la situació, arribant fins i tot a la traïció, per tal de fer més real l'ambient en el que es mouen. És com si haguessin obert la porta del nostre món a la ficció i la irrealitat. No m'estranyaria que acabessin vestint-se com els

personatges que ells mateixos han creat, buscant la solució als seus conflictes en un escenari real, no només dins les seves ments estranyes i bipolars... a en Kid li és igual, ell segueix el seu propi camí a la destrucció... a nosaltres ens importa ben poc, també. Anem a veure què fan en Zoro i en Zura!...

- **Zura:** Mai t'he explicat com vaig aconseguir desfer-me d'aquella berruga invasora espacial, oi?

- **Zoro:** Que tu què?

- **Zura:** Va ser fa molts anys, quan l'esperit samurai encara era tangible i l'única fàbrica de Hello Kitty al Japó feia servir gossos moribunds com a missatgers exprés... jo era un jove galant, de bona família i amb títols, que es passava el dia buscant el camí de la il·luminació... em deien el Siddharta Gautama del Japó feudal...

- **Zoro:** Para! Para! Para! ES POT SABER QUÈ INVENTES?!

- **Zura:** Oh! Has perdut el fil, Elizabeth dels Diumenges!?

- **Zoro:** JO? ETS TU, QUI HA PERDUT EL FIL... DEL SEU CERVELL!!!

- **Zura:** Jajajajaja! Ja imaginava que passaria quelcom semblant; sempre has estat una mica despistada, jajajaja! No pateixis, que t'he fet un croquis. Mira! – *de dins la màniga del yukata, en Zura en treu una carpeta mida DIN-A3... i de dins la carpeta, en surt un planell detallat per a la construcció d'una bomba casolana a partir de macarrons, cola blanca i una massa poc definida que, creiem, és cerumen. Darrera, però, hi ha dibuixat un diagrama de barres que explica de manera simple i eficaç la formació de l'Univers i, conseqüentment, la història d'en Zura...* – Casum tot! Està penjat aquí amunt no ajuda gaire! Se m'ha acumulat tanta sang al cervell que no m'estranyaria despertar-me estèril, jajajajajaja! - ... *silenci incòmode* ... – Bé! Baixem, doncs! – *de dins la carpeta, com no, en Zura en treu un ganivet per a la mantega i es posa a tallar la malla anti-coloms que el manté presoner. En Zoro és més ràpid; amb quatre queixalades la destrossa...*

- **Zura:** Doncs ja tornem a tenir els peus a terra!

- **Zoro:** Gbhccohkhhcg!!!

- **Zura:** Què dius, Elizabeth dels Diumenges?!

- **Zoro:** Que em treguis els peus de la boca!!! – *amb gran delicadesa, en Zura es desempallega del cap d'en Zoro clavant-li cops a la paret... fins que les mandíbules d'en Zoro ja no tenen prou força per a aguantar les investides. Aleshores, cau amb un cop sec al terra i comença a rodolar jardí avall, agafant velocitat... per acabar incrustat a la paret.*

- **Zura:** Quin ensurt! Aquell cap parlava!! En fi... Elizabeth dels Diumenges!! On ets?

- **Zoro:** Gagí!

- **Zura:** On ets, trapella?!

- **Zoro**: INCRUSTAT A LA PARET, TROS D'IMBÈCIL!! SÍ, SÓC EL CAP QUE PARLA! PORTA'M EL MEU COS... ha d'estar per allà, al menjador o vés a saber...

- **Zura**: Enseguida, caparronet! – *dir-ho és més fàcil que fer-ho, pel que sembla. Recordeu que en Kid havia deixat impol·lut el menador, oi? També recordareu que el Trio Meravelles l'havia emmerdat de nou, no? Bé doncs, en el procés, el cos d'en Zoro ha desaparegut... però no sembla que la situació amoïni a en Zura; tot ell calma i temprança, s'acosta amb pas decidit al bagul que hi ha al costat del sofà...*

- **George**: Des de quan està aquest bagul aquí?

- **Kireko**: Creo que viene de serie con el loco del pato...

- **Nalataia**: És un cúmul de sentiments enfrontats!

- **Kireko**: El baúl?

- **Nalataia**: Eh? No, no... no estàs intrigada per saber què hi ha dins? Perquè jo si, però també em fa una mica de por què en sortirà, la veritat... tractant-se d'en Zura, mai se sap.

... afortunadament, la Nalataia no ha d'esperar gaire per veure complerta la seva peculiar fantasia. Amb una clau de paper d'alumini, en Zura obre el misteriós cofre de les barbaritats i es posa a remenar a dues mans. Al pati, l'expressió de desconcert d'en Zoro va augmentant per moments fins que els seus músculs facials ja no poden més i tota la seva cara es contrau en una ganyota que la majoria de la gent interpretaria com a "diarrea severa"...

- **Zoro**: Trobes el meu cos o què?! Començo a no sentir-me els baixos!!

- **Zura**: Que siiiiiiii! Mira que ets impacient, Elizabeth! Ja quasi el tinc, només un parell de cargols més i...

- **Zoro**: Cargols? No recordo que el meu cos en tingués...

- **Zura**: Uix, però és que el teu cos ha canviat molt des de l'últim cop!

- **Zoro**: **T_T**... no crec que en deu minu—

- **Zura**: Aquí el tens!!

- **Zoro**: Oh, doncs sí que— QUÈ COLLONS ÉS, AIXÒ?!

- **Zura:** El teu nou cos, per descomptat! Ara seràs més eficient!

- **Zoro:** No vull ser eficient!!

- **Kireko:** Así te van las cosas...

- **Zoro:** Qui t'ha demanat la opinió, a tu?! I vull el meu cos!!

- **Zura:** Doncs a mi m'agrada aquest . Sempre he estat un gran fan de les criatures mecàniques i de llauna, però a casa érem molt pobres i l'única andròmina que podia tenir era el diapasó desafinat que li vaig robar al veí! No marcava el "la" mai, però jo era feliç fent-lo xocar contra tot allò que trobava pel camí: la vella soca del jardí de casa on solia amagar els llençols orinats; la dentadura postissa de la meva àvia, d'on vaig treure els dents que, anys després, faria servir com a daus en les timbes al carrer; la cama de vidre del meu cosí segon per part de tiet avi; fins i tot, contra la primera nau espacial amb la que els Amanto van aterrar al nostre planeta. Pobres passatgers, el viatge de tornada no va ser el que s'esperaven... resulta que, casualment, em vaig descuidar el diapasó desafinat dins el motor de reacció supersònica i, quan es va engegar, la discordança en les notes el va fer volar pels aires; mai havia vist estels fugaçs de dia...

- **Zoro:** Molt maco pe—

- **Kireko:** Bonito? BONITO?!! Acaba de confesar un asesinato en masa!! Hay que encerrarlo!! Tú sabes la mala imagen que eso da al programa?!

- **Ulquiorra:** I ho diu la que té un plató plagta de cadàvers que juguen a bàdminton amb els ronyons els uns dels altres. És clar, tot molt lògic.

- Kireko: A callar! Que lo nuestro no se ve!

- Shuu: Tampoc es veu el que va fer en Zura.

- Kireko: Pero se esuchca! Y con eso hay más que de sobras para que venga la pasma y se lo lleven. Ya me lo estoy imaginando... yo sola, en una inhospita sala de interrogatorios... sin comer... sin beber... muriendo lentamente a cada palpitante segundo...

- Nalataia: Tranquil·la, Kireko, que jo et portaria un entrepà!

- Ulquiorra: Perquè treure-la d'allà seria molt random, no?

- Nalataia: Eh? Els de l'editorial també tenen servei d'advocats?

- Shuu/Ulquiorra: Quina editorial?

- Nalataia: Dietorelle? No, gràcies.

- Zoro: HOLAAAAAAA!! Que segueixo sense trobar el meu cos!!

- Kireko: Cabeza de sapo!

- Zoro: QUÈ?!

- Zoro: Algun dia... algun dia...

- Kireko: Saldrás de aquí. Hasta que llegue ese momento, te torturaremos tanto como podamos.

- Ulquiorra: *I li preocupa el que pugui dir en Zura?*

- Shuu: *Ja, sí, ella és pitjor. Li vols dir tu?*

- Ulquiorra: *No, no, i ara...*

- Kireko: Qué susurrais por allí, plantígrados!!??

- Shuu/Ulquiorra: Res, res.

- Kireko: Loco del pato, procede.

- **Zura:** Gràcies, Oh Gran Veu que tot ho sap! – *en contra de la voluntat d'en Zoro, cosa més que habitual en aquesta casa, en Zura agafa el robot de llauna, una clau anglesa, cola de contacte i el cap cridaner del seu company i obra el seu miracle...*

... ara que l'espadatxí furibund ja té un nou cos que li permeti desplaçar-se, en Zura i ell s'instal·len al bany, on se suposa que han de començar la tasca de manteniment que els seus companys, molt amablement, els han cedit...

- **Zoro:** Penso posar pólvores pica-pica per tota la tassa del vàter, a veure si els agrada.

- **Zura:** I d'on les trauràs?

- **Zoro:** ... és que ni l'esperança, em deixaràs?!!

- **Zura:** És clar que sí, Elizabeth! Estic segur que, si ho desitges molt i molt fort, podràs ser la més guapa de la classe!

- **Zoro:** Ai, la mare que el va... – *amb un esprai desengreixant en una mà i un drap ecològic en l'altra, en Zoro es posa a fregar rajoles* – I que té "d'ecològic" la cosa aquesta llardosa que tinc a la mà, si es pot saber?!!

- **George:** Home, doncs... s'ha reutilitzat tantíssimes vegades ja que... bé, tu saps com de nociu seria llançar això?! Segur que s'acabaria la vida als mars...

- **Zoro:** La vida als mars? On dimonis aboques les deixalles, al riu més pròxim a casa?!

- **George:** Nooo... al vàter.

- **Nalataia/Shuu:** Ui, lo que ha dichoooo!!!

... sembla ser que, per motius tècnics, el substitut del NarradorSubstitut, en George, ha hagut d'abandonar la seva funció actual i, ara mateix, es troba corrent cap a l'horitzó, perseguit per la Kireko, que l'empaita com a conseqüència de la seva destrossa actuació amb l'individu anomenat Zoro. Jo, la NarradoraNocturna supliré la baixa d'en George fins que aquest torni—

- **Nalataia:** Si torna.

... o fins que les senyoretes trobin convenient reincorporar-lo a la seva feina. Espero poder complir amb la meva comesa el millor possible. Així doncs, continuem...

... havíem deixat en Zoro fregant la porqueria de les rajoles del bany i en Zura contemplant l'espectacle amb autèntica devoció. O bé és el primer cop que veu a en Zoro fer quelcom de profit, o bé s'ha deixat col·locar amb els gasos nocius resultants de la mescla de desengreixant, lleixiu i amoníac per als orins de gos. En tot cas, qui està fent tota la feina bruta, en més d'un sentit, és l'individu de cabells verds per qui tothom sembla sentir una animadversió exagerada. En el meu cas, aquest mal estar temporal que la seva presència em causa es degut, sense cap mena de dubte, a la falta de serietat amb la que es pren els reptes que, com a persona que està en un concurs, se li plantegen. No hi ha criatura que més odii que aquelles que es prenen la vida com si fos un joc d'escacs etern i sense temps límit per a les jugades. A aquests, xarop d'estopa: com més hòsties, millor!

- **Shuu:** Ens ha sortit violenta, la noia.

- **Nalataia:** Ah, sí? La Kireko no me'n va dir res quan la va contractar.

- **Shuu:** Eh, va ser ella??!! I per què s'ha passat el matí carregant-me a mi el mort?!

- **Nalataia:** La Kireko té una ment dèbil, fràgil i delicada. Si se li demana massa, es trenca i—

- **Shuu:** I UNA MEEEEEEERDA! Està boja, això li passa!!!

... immers en una discussió que no pot guanyar, en Shuuichi intenta convèncer a la Nalataia que la seva amiga i companya de l'ànima no és de les millors influències que, un xicot dedicat com ell, podria esperar per a la seva noia. Per descomptat, la opinió sense fonaments d'en Shuuichi no deixa empremta en la Nalataia que, de manera absent, li dóna copets a l'esquena al ritme d'un "ea, ea" encomanadís i soporífer. En Shuuichi però, no cau en els seus artificis i—

- **Shuu:** DEIXA DE FICAR CULLERADA A PLATÓ!! LA CASA! LA CASA!

... si bé aquest home irascible no és qui em paga el sou, relatar els fets que tenen lloc a la casa és el que em dóna de menjar cada dia, així doncs...

... a l'altre costat de la casa, on els vapors tòxics del bany no són més que una densa boira que s'escapa cap al jardí, la resta de concursants s'estan espatarrats al sofà, esperant que passi

alguna cosa interessant i poder desfer-se d'aquest ensopiment que els gronxa dia si, dia també...

- Hitsugaya: No hauríem de buscar alguna cosa productiva per fer? Cada dia es fa més llarg que l'anterior, en aquesta casa...

- Hiba-chan: Més productiu que evitar que el parell de sonades es fixin en nosaltres i així, estar tranquils? Sí, molt intel·ligent...

- Kid: Podríem intentar fer sessió de grup i—

- Atobe: Tenemos demasiados problemas como para empezar a solucionarlos a estas alturas de la vida...

- Hiba-chan: Molt profund, sí senyor

- Ouji: Intentas darnos envidia?

- Hiba-chan: Eh?

- Ouji: No todos hemos tenido la oportunidad de profundizar nuestra relación con nuestros compañeros. De enraizar nuestra amistad del modo en que Atobe y tú lo habéis hecho.

- Kid: I per petites coses com aquesta és pel que vull fer teràpia de grup; per què ens poguem mostrar tal com som, sense prejudicis ni vergonya!

- Hitsugaya: Tu el que vols és semblar menys patètic que els altres.

- Atobe: Y obligarnos a reconocer nuestro *affaire* no cambiará las cosas.

- Hiba-chan: De quin *affaire* parles, A-TO-BE?

- Ouji: Del lío de faldas que os traéis vosotros dos, por supuesto. Que bonito es el amor de juventud; todo orgías y comi—

- Hiba-chan: NO VA PASSAR RES!!! NI PASSARÀ!!

- Hitsugaya/Ouji: Never say never.

- Atobe: Muy gay. Demasiado, incluso para ti, Ouji.

- Ouji: No sabéis divertiros, chicos. Cuanto os falta por aprender...

- Kid/Hiba-chan: Espero no haver d'aprendre res, de tu.

... un so metàl·lic, seguit dels crits rabiosos d'en Zoro i els laments tristos d'en Zura, arriba al menjador. Els nois, com moguts per un mateix ressort ocult i com si d'animals de presa es tractés, s'alcen a l'uníson del sofà. L'Ouji que, a totes llums, sembla el més intel·ligent de tots, esbossa un somriure caní i, amb una floritura digna de "El llac dels cignes", gira sobre si mateix, plantant-se cara a cara davant els seus companys...

- Ouji: Bien, pues... a alguien le apetece un baño?

- Kid: Un ba--- espera, què?! D'on treus aquestes idees?

- Ouji: Mayormente, de la chistera. Esta vez, empero, me la he sacado de la manga... tú qué crees?!!

- Hitsugaya: Té raó, Kid. Totes les seves idees floten sense destí en quelcom semblant a un cervell.

- Ouji: "Quelcom"? Sorry? ES un cerebro, te guste o no admitirlo. Y mil veces mejor que todos los reunidos aquí ahora.

- Atobe: Di cuanto quieras pero que tú, PRECISAMENTE tú, nos invites a un baño, me hace sospechar algunas cosillas. Que viene siendo mucho tiempo el que llevamos aquí encerrados...

- Ouji: Dudas de mi sexualidad? Ja! Bueno, pimpollo, deja que te explique un par de cosas sobre la edad adulta... – *mentre l'Ouji li explica quatre coses útils per a la nit de noces, en Hibari i en Hitsugaya decideixen que un bany, ara que en Zoro i en Zura estan a punt de fer a fons els banys, no és tan mala idea com l'Atobe, reticent a acceptar una oferta tan bona per part de l'Ouji, pugui pensar. Així que, tovallola en mà, tots dos prenen la iniciativa i se'n van cap al bany...*

- Ouji: Vaya, y ese cambio de corazón? Queréis intimidad, pareja de dos?! fiu, fiu! – *tots dos queden glaçats al lloc i maleeixen el moment en que han decidit dir "sí" al bany...*

- Atobe: Ya decía yo que, a veces, parecía que sobraba...

- Ouji: De sobrar nada. Pero si hacéis un trio estupendo! Si o fuera tú, no me quedaría detrás y—bueno, o si. Eso depende de qué te guste...

- Atobe/Hitsugaya/Hiba-chan: NO SOMOS GAYS!!

- Ouji: Si yo fuera vosotros, no lo diría muy alto, no vaya a ser que las altas esferas entiendan otra cosa... lo de siempre: una coma mal puesta y...

- Kid: És veritat. A veure, "NO, SOMOS GAYS!!". Sona diferent...

- Kireko: Así, era verdad, eh? Cuanto vicio!

- Nalataia: Vaja, d'en Kid m'ho esperava. I de l'Ouji. Fins i tot, d'en Hitsugaya... però de vosaltres dos... sniff sniff.

- Kireko: Ala, depresión que te crió! Estaréis contentos, no? Sabéis quién tendrá que aguantar sus lágrimas, no? Lo sabéis, nooooo?!

- Shuu: Jo?

- Kireko: Exactamente!

- Shuu: I PER QUÈ ET QUEIXES???!!

- Kireko: Véis? Siempre me llevo yo todos los gritos.

- Atobe/Hitsugaya/Hiba-chan/Ouji/Kid: T_T...

- Kireko: En fin. Lo único que os podemos ofrecer es algo parecido a una sauna, por que lo de un cuarto oscuro va a ser que no... como Atobe es diligente y paga todas las facturas, luz hay de sobras.

- Nalataia: Hum. N'hi ha tanta, que hem començat a vendre-la embotellada. De regal, donem ulleres de sol de paper; no és bo mirar a la llum sense protecció.

- Atobe: Éstas están cada vez peor.

- Nalataia: No, no, tot el contrari! Jo cada cop estic millor. A més... hi ha certa notícia que. No, no, no la dic ara. Jijiji.

- Kireko: Y un huevo no! Canta, urraca!

- Nalataia: Doncs... en Shuu i jo, daixò... ejem, en Shuu i jo tindrem un nadó!

- Shuu: ... En quin món paral·lel dius que vius?

- Nalataia: Que sí, home! Però si m'ho vas prometre fa un parell de nits!!!

- Shuu: ... – tots podem sentir con els engranatges que en Shuu té al cap giren de manera descontrolada i sense fre. L'expressió del seu rostre va adquirint tonalitats diferents, passant del morat "m'he ennuogat amb un os de pollastre" al blau "es pot saber què he menjat que m'ha podrit per dins de tal manera?", a mida que entén i comprèn què implica l'afirmació de la Nalataia. Si és cert que li ha promès un fill, més li val ser estèril; a saber què en sortiria i quin seria el seu estat mental... – No pot ser. Simplement, no pot... que prometria una cosa així? I a ella! No, no, no té cap sentit: gens ni mica! A no ser que... Nala, QUÈ estàvem fent quan et vaig prometre tal atrocitat?

- Nalataia: Doncs està—

- Kireko: Oye, oye, oye! Ahorrados los detalles mórbidos, queréis? Hay cosas que es mejor no saberlas...

- Nalataia: --àvem veient la tele. L'anunci aquell de la Coca-Cola. El que diu que si no rius, tindràs un patatús.

- Shuu: Ja, si. I?

- Nalataia: Doncs això.

- Shuu: Nala, el nadó. Parlàvem d'un nadó.

- Nalataia: Vols que tinguem un nadó!!!??? Shuuuuuuuuuuuu!! Quina alegria!!! Ho haig de dir a tots els meus amics!! – girant-se cap a la Kireko, li crida a cau d'orella – KIREKOOOOOOO!!

En Shuu i jo tindrem un nadó, m'ho ha promès!! – *girant-se de nou cap en Shuu, li aclareix* – Ja està, ja els ho he dit.

- Shuu: NO ET VULL VEURE MAI MÉS ESNIFAR INSECTICIDA!!

- Nalataia: Però fa olor a cotoooooó... *

- Ouji: Muy bien, niños, descanso para el recreooooo!!

- Hiba-chan: Si volem banyar-nos ja, amb en Zoro i en Zura a quatre grapes, ens hauríem d'afanyar i—... què?

- Hitsugaya/Atobe/Kid/Shuu: No ho estàs millorant.

- Kireko: Pero lleva razón. Id a putearles un rato, que yo me encargo de poner a la loca del bebé donde le corresponde; la lavadora... y a dar vueltas!

... d'aquesta manera tan extravagant, els concursants de “sexualitat compromesa” prenen una tovallola com a bandera i se'n van directes al bany, on trobem en Zura i en Zoro engrescats discutint sobre la llargada dels seus membres... ?¿...

- Zura: Que no! ets tu qui el té més llarg!

- Zoro: Ni per tot l'or del món!

- Zura: Ningú ha dit res d'or. Però és un pam de més. Està clar que ets tu qui l'ha de ficar dins.

- Zoro: Massa gros! S'hi quedarà travat, ho veig venir! El teu és més fi! Segur que passa sense problemes.

- Zura: Però és molt sensible. La mínima rascada i em farà mal tota la nit.

- Zoro: Em prens per imbècil?!

- Atobe: A lo mejor él no, no te conoce. Nosotros si, lo eres. Fin de la historia. Sobre qué hablábais tan animadamente?

- Zoro: Sobre això! – *d'un cubell de terra, en Zoro treu un manyoc de cabells llargs i daurats com espigues, i els balanceja amb ràbia davant les cares de fàstic dels seus companys, esquitxant-los els torsos nus...* – I n'hi ha més; AL VÀTER!

- Ouji: Pues sácalos.

- Zura: Per això discutíem! Estic seguríssim que els seus braços són més llargs que els meus! Ell hauria de ficar el braç dins el vàter, no jo! I no és que no ho vulgui fer, eh? Però quina necessitat hi ha que em descol·loqui el braç quan el seu hi arriba segur?! – *l'al·legat d'en Zura no convenç a ningú vistes les pintes que té, tot ell entaforat dins un vestit de contenció biològica, escafandre inclòs, acoblat a una bombona d'oxigen i amb un Bunsen al costat per a*

esterilitzar les pinces que fa servir per agafar les pinces que fa servir per a recollir la brutícia perenne del bany...

... ara que, no sembla pas que als altres els importi gaire si té o no raó. Si en Zoro ha d'enfonsar el braç en un toll de merda, allà estaran ells per a garantir que ho faci. Sincronitzats a la perfecció, els nanos agafen en Zoro amb la guàrdia baixa i, mentre l'Ouji li aguanta les cames i en Hitsugaya i en Hiba-chan immobilitzen els seus braços, l'Atobe i en Zura l'aixequen del terra i fan entrar el cap d'en Zoro al vàter a la força. A continuació, només se sent un lleu "splash" i un barboteig intel·ligible, sufocat ràpidament pels bàrbars càntics que en Zura comença a entonar, i que ràpidament són seguits per tots els seus companys... menys en Kid; ell sempre ha d'anar per lliure...

- Zura/Atobe/Ouji/Hitsugaya/Hiba-chan: Aibó, aibó, el deixarem com nou! El vàter ja no estarà brut, aibó, aibó, aibó, aibó. Aibó, aibó, tot ññuent quedarà! I les nostres jefes nos en mataran, aibó, aibó, aibó, aibó! Fiu, fiu, fiu, fiu, fiu, fiu, fiu, fiu, fiu, fiu... tu, tu, tu, tu, tu, tu, tu, tu, aibó! – movent-lo amunt i avall com si fos una escombreta del vàter, cada estrebada que treu el cap d'en Zoro fora d'aquell forat infernal, arrossega muntanyes de cabells i altres objectes no identificats, que surten disparats en totes direccions i acaben enganxats a les parets, formant el mosaic més estrany que mai havia vist...

- Zura: Jo diria que ja està.

- Hiba-chan: Ouji, m'expliques per què tants cabells rossos.

- Ouji: Faltaria más! Si no son conclusiones equivocadas, creo que tenemos a un rubio entre nosotros! Y uno con el pelo muy largo, diria yo.

- Atobe:

- **Kid:** Ouji, són teus. No ho neguis.

- **Ouji:** Míos? No, que va. Mis cabellos no son dorados cual espigas sin labrar en un campo otoñal al caer la tarde. Lo mío tira más a rubio platino; rubio platino ceniza 9.1, concretamente.

- **Hitsugaya:** Aleshores, i segons tu, de qui són, aquests cabells?

- **Ouji:** Bueno... la verdad, no queria asustaros de esta manera, pero creo que podemos tener un polizón a bordo.

- **Atobe:** No estamos en un barco.

- **Ouji:** Ya sabéis qué quiero decir; hay alguien más en esta casa, alguien que no sabemos quién es... y creo que usa nuestro baño cuando no le vemos. Y la cocina. Tengo la sospecha que incluso abusa de Zoro cuando está dormido... aunque eso también podría ser mi imaginación. No lo se, pero oírle gemir, le he oído. A lo mejor tiene algo que ver con los pedazos de cristal metidos dentro de su colchón, pero está claro que no para quieto en toda la noche. Véte tú a saber qué le hace el polizón...

- **Kid:** De debò? De debò hi h algú que viu a expenses nostres mentre domim? Yiiiiiiiiik!!

- **Hitsugaya:** Ja serà menys. A més, com a excusa, és molt dolenta, Ouji! Qui esperes que s'ho cregui!? – *amb un dit l'Ouji assenyala en Kid i en Zura, que s'abracen en un racó, tremolant i més blancs que la boira...*

- **Hiba-chan:** A vegades, només a vegades, hauries de tancar la boca.

- **Hitsugaya:** **T_T** ... vols dir?

- **Atobe:** A todo esto, no habíamos venido a darnos un baño? Lo digo porque empiezo a sentir el frío abrazo de la hipotermia sobre mi piel...

- **Zura:** Un bany?! Comunitari!? Siiiiiiiiiiiiif! Fa moooooooooolts anys des de l'última vegada que vaig estar en uns banys públics!! Sí, serà divertit!! Va Elizabeth dels Diumenges, apunta't tu també!

- **Zoro:** Abans mort! O no em fico en una mateixa banyera amb vosaltres ni somnàmbul!

- **Atobe:** Pues no será porque no necesitas un baño, colega.

- **Hiba-chan:** Estàs de merda fins al cap damunt. Literalment.

- **Zoro:** I de qui és la culpa?!

- **Hitsugaya:** Teva, per no oferir el teu braç a tòrcer.

- **Kid:** Ni a tòrcer, ni a res.

- **Zoro:** Us penso fer micones! A tots! Però a tu amb més dedicació i ganes, Kid! Aquesta me la guardo! I ara fora del bany, que no hem acabat!!

- **Ouji:** Claro que no has terminado, mira las paredes; están hechas unos zorros. Zorros... están hechas unos Zorros! Jajajajajaja!! Basta. Tú verás lo que haces, pero no vas a dormir hasta que esto este como los chorros del oro.

- **Zoro:** I preteneu que netegi jo el desgavell aquest que heu muntat vosaltres!!?? Serà possible!! No em dóna la gana!

- **Hiba-chan:** T'ha tocat. La mà innocent que tot ho pot t'ha triat a tu.

- **Zoro:** I UNA MERDA “MÀ INNOCENT”!! Heu estat vosaltres, per *mutu propi*! I en Zura està al mateix sac!

- **Hitsugaya:** I per què hauria de netejar ell el que has embrutat tu? – *abans que el cap d'en Zoro implodioni i els esquitxi a tots de matèria gris, o el que sigui que hi té a dins, els nois entren en manada a la banyera gran, deixant en Zoro renegant i pensant en veu alta vint maneres diferents de tallar sushi; però sense peix ni arròs...*

... perdut en els seus pensaments, en Zoro dona per impossible la neteja dels banys i se'n torna a la seva habitació, aprofitant que els seus companys estan a la banyera, i decideix fer una capcinada, en un intent de trobar consol a la seva situació en els seus somnis, on tot és sang, mort i destrucció infinita...

... mentre, a l'enorme banyera de la casa de GranOtaku, tot són rialles i xipolleigs...

- **Atobe:** Me cago en tus muertos mil veces, asimétrico!! Devuélveme la esponja YA!

- **Kid:** No!! Que és l'única impol·luta!

- **Atobe:** Nos ha jodido!! Porqué la limpio después de usarla, no como otros, que la dejan ahí, pudriéndose entre montañas de moho!

- **Kid:** Que no! Que la teva va molt bé per a les durícies dels peus!!

- **Atobe:** Te voy a matar, desgracia humana! Te voy a dar tan fuerte con la raqueta, que no necesitarás más mi esponja PORQUE TE DEJARÉ SIN PIERNAS!!! VEEEEEEEEEEEEEEEEEN!! – *amb totes les atribucions que la Mare—*

- **Nalataia:** Tubercle??!!

... Natura els va donar—

- **Nalataia:** joooo

... l'Atobe es posa a perseguir un Kid espantat però gens disposat a tornar una esponja que, amb la llei a la mà, no li correspon. Les raons que els seu perseguidor esgrimeix, tals com “Dame la maldita esponja antes que te abra en canal” o “Ese retrete de ahí lleva tu nombre escrito”, no sembla que l'acovardeixin. De fet, sembla que l'embraceixin més; li donen una força fins ara desconeguda en ell. Tanta és la gosadia que aquestes forces li proporcionen que, d'una revolada, en Kid es gira per plantar cara a l'Atobe...

- **Atobe:** Y ahora qué?

- **Kid:** No penso fugir més! Ja estic cansat de ser jo, qui hagi de claudicar! Prepara't!

- **Atobe:** Lo que hay que ver...

... amb un crit de guerra digne d'un rinoceront en zel lluitant per la seva femella, en Kid s'abalança damunt l'Atobe, esponja en mà, disposat a fer-li pagar totes les humiliacions. L'Atobe, que per descomptat, s'ho veu venir, pivota el cos cap a la dreta, deixant un espai buit al lloc on la cama d'en Kid hi hauria d'haver trobat carn i ossos. Aprofitant l'avantatge de la seva posició, l'Atobe aixeca el puny esquerre, estira el braç i li engrapa el coll al seu company, que comença a picar de peus de manera molt patètica a l'hora que el color abandona la seva cara. Sense deixar-lo anar ni deixar d'exercir pressió sobre el seu coll, l'Atobe arrossega en Kid fins al vàter. L'Ouji, que s'ho mira tot com si fos una pel·lícula, surt de la banyera i, de sota la pica per les mans, treu un retolador permanent. Aprofitant que en Kid oposa resistència, a la seva manera, l'Ouji escriu a la tapa del vàter el nom del seu company i li fa senyes a l'Atobe perquè el porti cap allà. Quan en Kid veu el seu nom escrit al vàter, llàgrimes grosses com punys comencen a caure-li per la cara, però resistir-se s'ha tornat totalment inútil: l'Atobe li ha posat un mirallet davant dels nassos. Ser conscient de la seva asimetria d'una manera tan cruel com aquesta és una tortura que en Kid no pot suportar. Altre cop, l'han tornat a vèncer...

- **Kid:** ... i tot per una punyetera esponja...

- **Atobe:** Ahora no culpes a la esponja, payaso! Venga, pa'dentro! – amb un sonor “xof!”, l'Atobe li fot el cap al vàter i l'aguanta allà, fins que els espames s'aturen i en Kid deixa anar l'esponja... – Por fin! Ale, a la basura. – sense cap mena de contemplacions, l'Atobe llança l'esponja a les escombraries i se'n torna a ocupar el seu lloc a la banyera...

- **Hiba-chan:** I per això tant escàndol? Per acabar llançant l'esponja??!!

- **Atobe:** Estaba usada por ESO. A saber si no me hubiera pegado la asimetria congénita con la que carga desde que nació...

- **Hitsugaya:** I ara és quan ens adonem que no era la teva esponja... – amb compte de no esquitxar a ningú, en Zura treu el cap d'en Kid del vàter i l'estira a terra esperant, suposem, alguna reacció per part seva. Però el noi està inconscient i en Zura comença colpejar-li el pit nu amb els punys tancats. El cos d'en Kid sembla tenir vida pròpia i es mou d'un costat a un altre, provocant més cops, i menys encertats, per part d'en Zura, que no sabem si el vol reanimar o si vol comprovar la solidesa de les seves costelles...

- **Hitsugaya:** Si aquesta és la idea que té de reanimació cardíaca...

- **Hiba-chan:** Més ens val dinyar-la ràpid abans no ens vulgui ajudar.

- **Ouji:** Eso o matarle a él primero.

... la situació al bany no dona per gaire més però, des d'aquí, podem sentir els gemecs i renecs d'en Zoro, així que anem a veure què fa...

... l'habitació dels nois està ben fosca, cosa que es deu clarament a que en Zoro no vol que se sàpiga que fa quan està a soles, però gràcies a les càmeres de visió nocturna instal·lades per tota la casa, podrem saber-ho ara mateix...

... un bony sospitós es remou sota els llençols, proferint un gemec ronc i constant que acaba en forma d'exhalació cada pocs segons. I torna a començar. Com a acompanyament de fons, un murmuri estrident i com de gat esgarrapant parquet. De sobte, tots els sons s'apaguen. L'habitació queda en silenci... però, aleshores, de sota els llençols, s'alça un crit agut de pànic que travessa la pell i es clava directament al cor. En Zoro s'incorpora, amb els ulls fora de les òrbites i els llavis ressecs. Xiuxiueja alguna cosa, una lletania llunyana i incomprensible que se li ha ficat al cervell i l'empeny a moure's, a aixecar-se i sortir de l'habitació. El porta fins a la cuina...

- Kireko: Ves como la cinta esa subnormal que le hice funciona?

- Nalataia: Subliminal, no subnormal.

- Kireko: Lo que sea. Ahora se pondrá en plan cocinitas y la liaré parda, buajajajajajaja!!

- Shuu: És que sou incapaces de quedar-vos de braços creuats i observar?

- Kireko: Venga ya! Si hiciéramos eso, no existiría el programa! Nada, nada, las ayudas externas nunca están de más.

- Nalataia: És clar que si! Ja veuràs com riurem aviat, jijijiji.

- Ulquiorra: Sou unes sàdiques.

- Kireko: Ya, pero luego bien que os reís todos, no? Pues chitón!

... a la cuina, en Zoro talla verdures, bull aigua i prepara un sopar mortal pels seus companys, que s'estan tranquil·lament a la banyera, sense sospitar que, ben aviat, seran cossos en descomposició...

... a la banyera, els nois comencen a sentir-se com panses, ben arrugadetes, i decideixen que ja és hora de sortir i sopar...

- Ouji: Venga, sin mariconeos, todos fuera!

- Hiba-chan: Jo és que hi estic molt bé, aquí...

- Hitsugaya: Doncs quedaràs fet una pellerina, noi.

- Hiba-chan: Bah, què pot ser pitjor?

- Kireko: Que venga yo a sacarte con tenazas tamaño elefante!

- Hiba-chan: Ja surto, ja. Punyeta...

... ara que ja estan fora, en Zoro s'afanya a desaparèixer: res l'ha de relacionar amb la massa color "verdet humitat" que hi ha damunt la taula...

- Hitsugaya: Eh? Què coi és això?

- Atobe: Parece... algo.

- Kid: Geni en estat pur

- Atobe: Véte a la mierda. Entonces qué, lo probamos?

- Uji: Estamos locos?! A ver, genial, si tú no lo has hecho, ni yo, ni ninguno de los que estábamos en la banyera... ¿quién crees que habrá maquinado algo así para nosotros?

- Hiba-chan/Hitsugaya/Kid: ELLES!

- Uji: Sasto! Así que, a menos que quieras morir y, créeme, no seré yo quien te lo impida aunque luego me arrepienta de ello porque perdería un muy buen espécimen para mis asuntos... adelante, cómetelo. Por cierto, ¿cuánto mides?

- Atobe: ¿Y a ti qué más te da?

- Uji: A mí nada, pero a los de la funeraria mucho.

- Hiba-chan: Com que el parell de sonades permetran un enterrament com toca...

- Uji: Aquí se impone la ley del Oeste; el más rápido gana.

- Shuu: ¡Jo de vosotros no haría emprenyar a dos personas que tienen xale a primer línea de lava.

- Atobe: Tú, de nosotros, ya te habrías untado bien de vaselina.

- Shuu: ¡Ah?! ¡Vosotros que hablemos de lubricantes y de sus usos, Atobe?

- Atobe: No veo por qué—

- Hiba-chan: NO FA FALTA. ¡Ningún es menjarà la cosa aqués... sóc jo, o li estan sortint pots?

- Zura: No le entorpeció la salida! Déjelo que corra hacia su libertad! Corre, bonita, corre!

- Hiba-chan/Hitsugaya: Bonica?

- Kid: Fins i tot com a vòmit, seria una immundícia...

- Zura: No les escultis! Cause you're beautiful, no matter what they say—AAAAAAAAAAH! M'HA MOSSEGAT! ¡MALEÍDA FILLA DE PUTA!! Et destrozaré! Et destruiré! A ti y a toda tu familia! ¡A esto no quedará así. Estás muerta, ¿sientes?!! MORTAAAAAA!!

- Atobe: Joder, con el tonto, si tiene sangre en las venas!! ¡Juuu, esto va a ser bueno. Ya me lo estoy imaginando "Proximamente, en tus mejores cines: "La Masa vs La Cosa – La batalla por la cabeza de sapo ha empezado"

- Ouji: Como productor ejecutivo, bien. Como inventor de títulos y guionista, cero absoluto. Déjame a mi la parte comercial.

- Hitsugaya: No vull semblar perepunyetes pe—

- Ouji/Atobe: Pues mal empiezas...

- Hitsugaya: T__T... però el sopar corre comes ajudeu-me cap al jardí.

- Hiba-chan: Deixa'l fer. Si sobreviu a aquesta nit, ja serà molt.

- Shuu: Us adoneu que esteu parlant d'un plat de... bé, de menjar, com si estigués viu i tal, no?

- Atobe: Os lo hemos dicho miles de veces; NOS SENTIMOS MUY SOLOS!

- Kid: Cadascú passa l'agonia com pot.

- Kireko: Estáis como cabras. Plantígrados!

- Hitsugaya: El que tu diguis... me'n vaig a dormir.

- Zura/Kid: Sense sopar?

- Hitsugaya: El contingut repugnant de la olla m'ha tret la gana.

- Ouji: Oh! Hablando de dormir.

- Hiba-chan/Hitsugaya/Atobe: Y ahora què?

- Ouji: Os recomiendo que no lo hagáis en la habitación.

- Hiba-chan: Ara que la tenim neta?!

- Hitsugaya: Exac— neta? A allò li'n dius tu estar net?

- Hiba-chan: Més del que ho estava abans. Sí.

- Atobe: Veamos, antes era un agujero inmundo inmerso en el caos y ahora es un caos inmerso en si mismo. Sí, nada que ver.

- Kid: I per què no hauríem de dormir a la nostra habitació?

- Ouji: Recordais que cabeza de sapo tiene una tortura pendiente, verdad?

- Atobe/Hiba-chan/Hitsugaya/Kid: Ahà.

- Zura: Una tortura? És un ball ètnic?

- Ouji: Si, un baile. Exacto. Pues bien, a petición de las presentadoras, que son unas perras y unas vagas, seré yo quién se encargue de ello y—

- Atobe: Espera un segundo, no fuiste tú, quién se ofreció?

- **Ouji:** Minucias! Y deja ya de interrumpir, córcholis, que pierdo el hilo de mis pensamientos! Como os contaba, mi persona será la encargada de darle el repaso... Atobe, deja de reírte... que cabeza de sapo merece. Por ello, esta noche, mi ayudante Ambrosio, El Indigente, vendrá a por él. Problema: Ambrosio no sabe quién es debido a la reclusión a la cual está sometido en las catacumbas de mi laboratorio. Así que cojerá al primero qu—

- **Hiba-chan:** Tens un indigent tancat a— espera, el teu laboratori té catacumbes?!

- **Ouji:** Una pregunta por persona. Gracias.

- **Hitsugaya:** Deixa la condescendència per qui la vulgui i contesta, sangonera!

- **Ouji:** No es un indigente cualquiera, es mi ayudante personal e intransferible; Ambrosio, El Indigente. Y si tengo unas catacumbas es debido a los desprendimientos de tierra causados por los trabajadores de la mina y la banda de topos violentos de las cuevas.

- **Atobe:** Eso no se lo cree nadie.

- **Ouji:** Tú espera y verás... Avisados estáis; quién duerma dentro, queda sujeto a ser abducido por Ambrosio, El Indigente. Y yo me limpio las manos. Literalmente, creo que he tocado la cosa de la olla.

... sembla que el dia arriba a la seva fi a la casa de GranOtaku i els nois es preparen per a passar la nit de la manera més còmoda possible, tenint en compte les restriccions que té el menjador...

- **Atobe:** Me pido el sofá, que tengo la espalda un poco... y no creo en las acampadas... los ácaros se me suben a la chepa y...

- **Hiba-chan:** Que si, que si, que ets de pell fina.

- **Atobe:** Pues eso. Vamos a dor— QUÉ COÑO HACES, ASIMÉTRICO?!

- **Kid:** Ocupar el sofà. És un lloc privilegiat, saps? Estàs prou pròxim al terra com per sentir la brisa que entra per sota els finestrals del jardí i així, no passar calor. Però no prou avall com perquè les rates i altres criatures de la nit facin niu al teu cos. A més, se't pot confondre fàcilment amb els coixins, cosa que evita assalts nocturns per part de companys somnàmbuls.

- **Atobe:** Se están rifando ostias sin papeletas y tienes todos los números para recibir un raquetazo!! Devuélveme el sofá, bellaco!!

- **Kid:** Sí, sí — en Kid gira cap a un costat, donant l'esquena a tots els altres i comença a dormir, aliè a les mirades enverinades de l'Atobe, que des del més profund del seu cor, li desitja la pitjor de les nits al seu estimat company...

... les càmeres comencen a apagar-se, deixant només actives aquelles que, presumiblement, serveixen com a eina de vigilància, l'objectiu de les quals és mantenir la seguretat de la casa. Però tot sabem que no és així, tots sabem que aquestes càmeres només serveixen per a satisfer l'esperit stalker d'una de les presentadores, qui es podria passar hores i hores visualitzant-ne les gravacions...

... un soroll com de fulles seques crida l'atenció d'un dels càmeres, que dirigeix el seu objectiu cap al jardí. Allà, aprofitant les ombres que les tones de deixalles que hi ha al jardí projecten, hi ha una cosa de consistència indefinida, que es mou, que rept a pel terra i busca un forat on amagar-se...

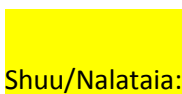
... LA VENGANZA SERÁ TERRIBLE... SENTIRÁN EN SUS PROPIAS CARNES MI DOLOR... LA TORTURA DE VIVIR BAJO ESTA FORMA...

... i desapareix. Puf! El rastre de la criatura és àcid per a la vida, doncs tot allò que ha tocat es desfà en un mar d'agonia. Tot menys l'Ouji, que deu ser tan corrosiu com ell...

- Kireko: Brindemos todos por este maravilloso giro en los eventos!

- Ulquiorra: Meravellós gir? Hi ha una cosa al jardí que acaba d'amenaçar als concursants... meravellós?! ÉS IMMILLORABLE!

- Shuu/Nalataia: ... qui ets tu i que has fet amb l'Ulquiorra?

- Ulquiorra: Eh?... huh... ja, no tocava, oi? És clar. Doncs... vaja, daixò... una cosa que ha amenaçat de mort als concursants. Meravellós? No, no, i ara. Ja saps, és terri-IMMILLORABLE! Ho sento, ho sento. Procuraré mostrar-me compungit o... no, no puc. És genial. Simply great...

- Nalataia: Parla anglès? Caram, si que estan avançats, els Arrancar.

- Shuu: Nala, que no és moment d'admirar les habilitats de l'Ulquiorra.

- Kireko: Claro, perquè sabs que eso te deja a ti con un pie fuera de casa.

- Shuu: Ho veig difícil, tractant-se de casa meva...

- Kireko: Tu casa? Y le permites esto? Y yo que creia que cabeza de sapo era el máximo exponente en el mundo de los calzonazos...

- Shuu: Nah, tranquil·la. Avui mateix l'envio a casa teva i adéu problema.

- Kireko: NO SERÁS CAPAZ?!

- Shuu: Posa'm a prova...

- **Nalataia:** Sento interrompre aquesta conversa taaaan interessant sobre mi i el gran amor que tots dos em professeu però... allò del jar—

- **Shuu/Kireko:** QUÈ?!

- **Nalataia:** Es mou. I no és cap dels animatronics que en Sebastian controla...

- **Shuu/Kireko:** Animaquè?

... al jardí, la massa que en Zoro ha cuinat i que els concursants de GranOtaku han marginat per motius de color, olor i dubtosa procedència, segueix la seva inexorable marxa en busca d'un lloc millor on poder planejar a gust la seva venjança en contra el món i les criatures que l'habiten...

... PEQUEÑOS Y SUCIOS MORTALES, OS ARREBATARÉ AQUELLO QUE MÁS AMÁIS, AQUELLO QUE MÁS ATESORÁIS... VUESTROS CEREBROS SERÁN MÍOS, PARA TODA LA ETERNIDAD. SERÉIS ESCLAVOS DE MÍ MENTE, PAJARILLOS ENJAULADOS EN LA PRISIÓN DE MÍ DOMINIO. NADA OS PODRÁ SALVAR. AGONIZARÉIS, ENTRE SOLLOZOS Y SÚPLICAS. LAMENTARÉIS CADA NUEVO DÍA DE VIDA. DESEARÉIS MORIR, VOLVER A LOS BRAZOS DE VUESTRA MAMÁ... PERÒ LENTO SERÁ EL TORMENTO Y LARGA LA ESPERA. LA SOMBRA SERÁ VUESTRA AMIGA, VUESTRO REFUGIO. LO APLASTARÉ, ACABARÉ CON TODAS VUESTRAS ESPERANZAS. SERÉ EL YUGO QUE ENCADENARÁ VUESTRAS ALMAS A LA DESESPERACIÓN. NO HABRÁ CAMINO MÁS ALLÁ DE LAS

NUBES. NO HABRÁ SENDERÓ SEGURO POR EL QUE
CAMINAR. NO HABRÁ NADA, SÓLO VOSOTROS Y YO. Y
DOLOR, MUCHO DOLOR. Y CUANDO TODO TERMINE,
CUANDO EL FINAL ESTÉ A LA VUELTA DE LA ESQUINA...
TAMBIÉN LO ENCARGELARÉ. Y SEGUIRÉIS EN MI JAULA
HASTA QUE LOS VIENTOS DEL FIN DEL MUNDO ME
LLEVEN Y ME LIBREN DE ESTA, MI CARGA. SÓLO
ENTONCES, SERÉIS LIBRES...

- Kireko: Como los odia, no?

- Nalataia: No em sorprèn. De no ser pel meu estatus com a presentadora i, per tant, neutral, jo també els odiari—

- Kireko: NO MIENTAS! – *out of the blue*, la Kireko li estampa la mà a la cara a la seva companya, que se la mira i es pregunta què ha fet – No me mires así, tenías un mosquito...

- Nalataia: ... jolines, Kireko, només haves d'encendre el Kill Paff.

- Shuu/Ulquiorra: Quina hòstia...

- Nalataia: Shuu, jo ja no vull estar més aquí. Me'n vull anar a casa.

- Shuu: Ara sí, oi? I ahir, quan ens perseguia la màfia siciliana no, oi? AHIR NO, OOOOOI?!

- Nalataia: Sí, home! Perquè sàpiguen on visc!

- Shuu: JO! HI VISC JO, ALLÀ! JOOOOOOOOOOOOOOO!

- Nalataia: Jo, jo, jo. Sempre tu. I els altres, què? Eh? QUÈ?! Penses que ets l'únic que pateix, en aquestes situacions? L'únic que pensa "Oh, per l'amor de les Deesses, i ara què?!". Jo també pateixo, Shuu. Per tu, per mi. Per nosaltres. Però mai ho veus, mai t'hi fixes. Només penses quina serà la pròxima burrada que faré! Mai t'has plantejat per què les faig? Per què sempre intento cridar desesperadament la teva atenció?! Només veus allò que vols veure! Només saps

veure allò que no t'agrada! – amb un últim esbufec, la Nalataia marca de plató deixant darrere seu un silenci tirant a incòmode. Els presents es miren sense saber ben bé què dir i el temps passa sense pena ni glòria, desapercebut a ulls de tothom... minuts després, en Shuuichi s'aixeca, agafa les seves coses i mirant de reüll als seus companys, buscant la més mínima expressió de retret, marxa corrent per la porta que la Nalataia ha deixat oberta...

- Kireko: Esta noche habrá tema...

- Sebastian: O un assassinat.

- Kireko: Si, bueno, eso dependerá de qué le ofrezca el pelirrojo. Em fin, que esto ya está, no? Una empieza a tener sueño... y como se junte con la segunda cena...

- Ulquiorra: Segon sopar?

- Kireko: Si, el de las 3 de la mañana. Pasa algo?

- Ulquiorra: No, no.

- Sebastian: Doncs si ja està tot dit, ens podem acomiadar.

- Kireko: Ala, pues! Escuchad, piltrafillas! Nos vemos mañana aquí, en esta mierda de plató cubierto hasta los topes de cadáveres putrefactos y alimañas carroñeras. Mañana más os vale tener el culo bien pegado al sofá u os perderéis uno de los mejores días de la historia de GranOtaku! Palabra! Sed Buenos y... bueno, y todo ese rollo de mierda que a Nala se le da tan bien però que yo nunca logro dominar porque es totalment inútil y nadie, NADIE necesita saber como coño despedirse de una panda de fracasados como vosotros, que se pasa el día engullendo la porqueria que vomita el televisor, sin personalidad propia ni ideas para compartir con los demás lerdos de vuestra calaña y qu—

- Ulquiorra: Crec que ja capten la idea.

- Kireko: Si? Bien, empezaba a tener la boca seca. Venga, hasta mañana, pardillos!

- Ulquiorra/Sebastian: I recordeu que...

The Big Eye Is Watching You

* True story.

* Som conscients de com de mal pensants poden arribar a ser els seguidors de GranOtaku. Així que, per evitar confusions i futures demandes judicials, aclarim que l'arc no és més que una tècnica de construcció de ponts, ja empleada pels Romans de Grècia. Els primers arcs descoberts daten del 1800 i poc, que és quan se'n va deixar constància escrita (fins al moment, només s'havia passat de boca en boca... derivant en diverses malalties infeccioses), i se'ls relaciona amb sectes d'adoració i culte a un entitat misteriosa anomenada Virgin Meri.